

De Blicck René Fernand

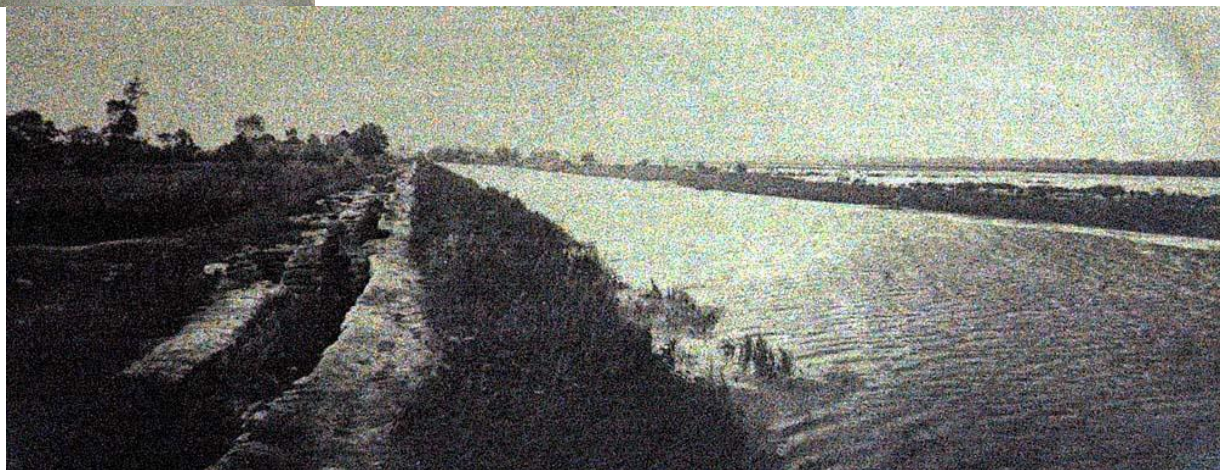

Renatus Ferdinandus (René Ferdinand) De Blicck werd in Heusden op 20 juni 1894 geboren (1). Hij was de ongehuwde zoon van Camiel Constant De Blicck (steenbakkerswerkman) en Marie Mathilde Versyp(t) (naaister). Samen met de drie jongere kinderen (Clara, Remi en Georgius) woonden ze in de Kerkstraat (de huidige Sinte-Barbarastraat) op de wijk 'Dorp' (2). Vader Camiel stierf overigens op 15 juli 1917 in Rennes (Frankrijk) als opgeëiste (3). Op 24 september 1914 kwam René in actieve dienst als dienstplichtige van de lichte 1914. Hij was toen aanwezig in het Opleidingscentrum van Carteret (4).

Op 17 mei 1915 vervoegde hij als 'soldaat tweede klasse' (met stamnummer 133/1207) het 1ste Regiment Karabiniers (4). Van 1 juli tot 5 augustus 1915 kreeg het 1ste Karabiniers rust in Bray-Dunes. De volgende maanden (van 6 augustus tot 6 december) lag het regiment in de sector Diksmuide. De soldaten lagen in het centrale deel van de sector: tussen de wegbrug en de spoorwegbrug. De soldaten zaten in een routine; om de vier dagen wisselden 'dienst in de tranché', rust, piket en rust mekaar af. Dagelijkse beschietingen en de zware uit te voeren werken demoraliseerden de manschappen. De jaarwisseling brachten de karabiniers niet door in de eerste linies: vanaf 7 december 1915 tot 20 januari 1916 kregen ze rust. Ze kantonneerden op verschillende plaatsen. Maar de voortdurende regen maakte het weinig aangenaam. De volgende maanden (tot 22 december) hield het 1ste Karabiniers de wacht in de sector Nieuwkapelle. De regio was onder water gezet: de vijand lag ver weg. Het was een eerder rustige sector zodat de verliezen in die periode beperkt bleven. Bij het jaareinde werd de soldaten weer rust gegund: de karabiniers kregen rust in Leisele (en omgeving). Vlak na Kerstmis werden de regimenten karabiniers gereorganiseerd (5).

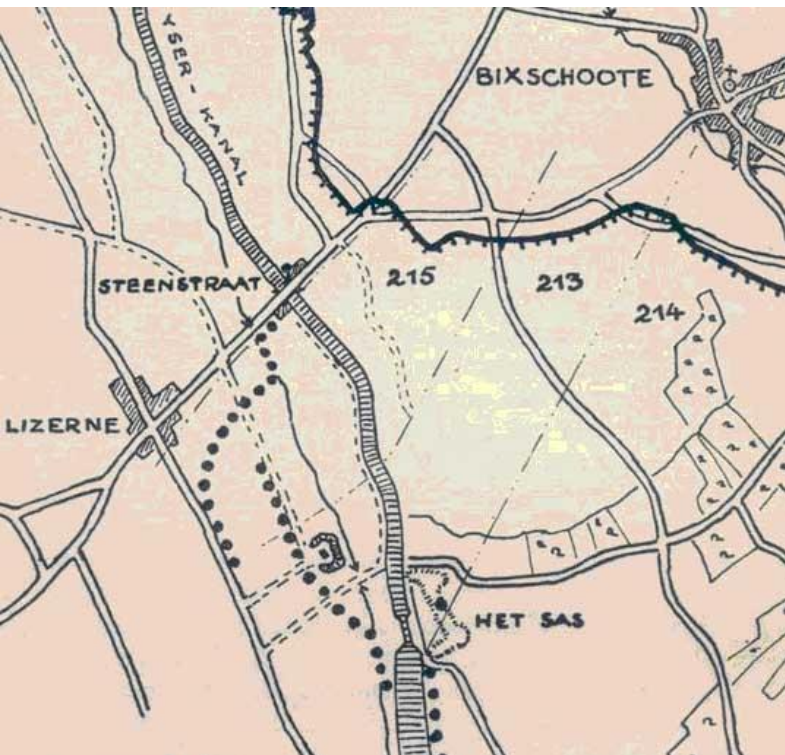

Sector Nieuwkapelle onder water (6)

René kwam op 27 december 1916 in een ander regiment terecht en bleef met het 3de Karabiniers (11de Compagnie) nog enkele dagen op kantonnement. Begin januari 1917 trok René met het 3de Karabiniers naar Bergues van waaruit ze in barre weersomstandigheden in goederenwagens vervoerd werden naar het kamp van Maily. Tot eind januari oefenden de soldaten daar veel om aanvalsacties voor te bereiden. Eind januari was de oefenperiode voorbij en konden ze in Leisele weer op kantonnement (7).

Op 9 februari loste het 3de Karabiniers het 5de Jagersregiment af in de sector Steenstraat – Het Sas (regio Boezinge). Een strenge vorstperiode maakte het leven daar eerst zeer moeilijk. Vier dagen rust in Westvleteren en vier dagen loopgravendienst wisselden mekaar af. De Belgen en de Duitsers voerden felle artillerieduels uit: bijna dagelijks beschoten ze mekaar (7).

Sector Steenstraat – Het Sas in de regio Boezinge (8)

Begin mei losten de karabiniers met René het 2de Regiment Jagers te Voet af in Nieuwkapelle. René kwam met zijn medesoldaten voor de tweede keer in deze rustige sector: een verademing omdat het kleine geschut hier niet kon ingezet worden en de artillerie van groot kaliber minder precies was. In de eerste helft van juli waren ze weer op kantonnement in Leisele. Allerhande inspecties, oefeningen, sportactiviteiten en turnoefeningen moesten hen voorbereiden op een offensief. Half juli

trok het regiment naar Pollinkhove en veertien dagen later weer op kantonnement om daar tot begin november weer intensief voorbereid te worden op aanvalsacties (7).

Vanaf begin november hadden René en de karabiniers van het 3de Regiment weer loopgravendienst in de sector Nieuwkapelle. Ze voerden verkenningsopdrachten uit op de oostelijke IJzeroever om het terrein te verkennen en de sterkte van de vijand af te tasten. Vlak voor Kerstmis begon weer een rustperiode (in de buurt van Izenberge) tot begin februari 1918 (7).

Begin februari trok het 3de Karabiniers naar Wulveringem en De Panne om er hun wacht in de voorste linies in de sector Nieuwpoort te beginnen. Het is een dodelijke sector. De sluizen die de overstromingen regelen worden beschoten door krachtige Duitse artillerie. De Duitse linies waren ook niet zo ver. En gasbommen werden soms ingezet. Op 18 maart startten de Duitsers rond zes uur 's morgens een hevig bombardement: obussen van groot kaliber en gasbommen vielen op de frontlinie en op de toegangswegen. De Duitse aanval deed het 3de Karabiniers eerst wat

terug plooiën maar op het einde van de dag was het verloren terrein weer heroverd. Tot half april bleef de Duitse artillerie de linies dagelijks bestoken ... telkens gevolgd door een infanterieaanval ... telkens beantwoord door een Belgische tegenaanval zodat de Duitsers geen terreinwinst konden halen. Gedurende deze periode (van half maart tot half april) verloor het 3de Karabiniers ongeveer 570 soldaten en 28 officieren: gekwetst of gedood (7). René werd in deze periode van 10 april gedurende een week opgenomen in de infirmerie. Hij was ziek (4).

*De sluizen die de
overstroming
regelden (6)*

Vanaf half mei tot begin juli lagen de soldaten van het 3de Karabiniers in de eerder rustige loopgraven van Nieuwpoort-Bad. Ook hier gold de regel: artillerie beantwoord met artillerie (7). Op 21 mei werd René wegens ziekte weer opgenomen in de infirmerie (4). Tot 30 juli was het 3de Karabiniers dan weer in reserve. Vanaf 9 augustus waren René en zijn medesoldaten belast met de wacht in de sector Boezinge. In deze sector waren geen loopgraven; het was een volledig 'bloot' terrein waar de verdediging steunde op her en der verspreide weerstandspunten. Bij dag reageerde de vijand bij elke beweging onmiddellijk met een beschieting. Met uitzondering van de schildwachten verschool iedereen zich in de 'abris'. 's Nachts kwam iedereen uit de schuilplaatsen: mitrailleurs ratelden en de geweren losten salvo's terwijl de voorposten vaak bedolven werden onder een regen van granaten (7).

Op 18 augustus werd René naar het hospitaal gebracht: hij was ziek. Meer dan een maand later (op 22 september) werd hij uit het ziekenhuis ontslagen en kwam hij terug bij zijn eenheid (4). Dagelijks weerstond hij samen met de anderen de Duitse bombardementen en kleine Duitse aanvallen (7).

Op 27 september 's avonds namen de bataljons van het 3de Karabiniers hun aanvalsposities in voor wat het begin zou worden van wat later het 'Bevrijdingsoffensief' werd genoemd. Het 3de Bataljon (hoogstwaarschijnlijk met René) stond in de voorste linie. Om half drie 's nachts (op 28 september dus) ontketende de artillerie het voorbereidende vuur. Na één uur verminderde het Duitse tegenvuur. Om half zes begon de infanterie de aanval: de regen, het geaccidenteerde terrein, de plaatselijke weerstandsnesten en de talrijke mitrailleurssalvo's stopten de aanval niet. Toch brak de voortdurende stortregen het aanvalselan: de infanterie en de artillerie liepen vast in de modder. Ondanks de vertraging had geen enkele steuneenheid de aanval goed kunnen volgen zodat de heuvelrug van Westrozebeke niet kon bereikt worden volgens plan. Rond half vier in de namiddag hernam de aanval en de Duitse mitrailleurs moesten één na

De soldaat in den slag gewond, is roemwaardig en verdient allen lof wanneer hij zijn bloed voor eene heilige zaak vergiet. *H. Chryst.*

BID VOOR DE ZIEL

van **RENE FERDINAND DE BLIECK**

soldaat van het 3 regiment Karabiniers, zoon van wijlen K. miel en van Maria- Mathidis Versyp, g. boren te Heusden, d. n 20 Juni 1894, en gevallen op het veld van eer voor het Vaderland te West- Roosebeke den 28 September 1918.

De vreugde onzer harten is verdwenen, onze voldoening in rouw veranderd. Aan 's Heeren besluiten onderwerpen wij ons ootmoedig. God gaf, God nam, de naam des Heeren zij gebenedijd!

Geliefde Moeder, Beminde broeders en zuster, troost U. Eene heilige zaak : het bevrijden van ons duurbaar Vaderland vroeg het offer van mijn leven. Mijne plicht heb ik volbracht, zelfs t u prijze van mijn bloed. Zeker, zwaar viel het offer dat wij deden. Doch, gedenken wij God in Wien wij ons allen zullen terugvinden troost U met de gedachte: " Een Christen martelaar voor het Vaderland is een uitverkoren voor den Hemel... Bidt voor mij. Tot wederziens hierooven waar ik U. met Vader, verwacht.

O almachtige God, wien het behaagde onzen duurbaren zoon en broeder ten offer te vragen voor het heil van 't Vaderland ontvang zija ziel in genade,

H. Maagd Maria, troosteres der bedrukten, bid voor ons.

R. I. P.

Echtg, Dhondt Rombaut Heusden

één uitgeschakeld worden. De Duitse weerstand (artillerie en spervuur) veroorzaakten grote verliezen maar de aanval ging langzaam maar zeker verder. 's Avonds bouwden de bataljons voorlopige verdedigende stellingen. Op 29 september verhinderden Duitse mitrailleurs en artillerie elke vooruitgang (7). Tijdens deze gevechten liet René het leven. Hij werd op 2 kilometer ten zuidwesten van Westrozebeke voor een betonnen schuilkelder begraven (9). Zijn graf werd later echter niet gevonden. Omdat er geen overlijdensakte werd opgesteld, sprak de Rechtbank van Eerste Aanleg op 7 mei 1924 een vonnis op rekest uit dat het 'volgens bijgaande stukken het voor vaststaand dient gehouden dat 'Renus Ferdinandus De Blicck sneuvelde te Westrozebeke op 28 september 1918'. Zijn begraafplaats is onbekend (10). René kreeg 5 frontstrepen (4).

Bidprentje van René (11)

Noten

- 1 Burgerlijke Stand Heusden, Geboorteakte 1894/62, Gemeentelijk Archief Destelbergen
- 2 Bevolkingsregister Heusden boekdeel 2 f° 158, Gemeentelijk Archief Destelbergen
- 3 Burgerlijke Stand Heusden, Overlijdensakte 1926/3, Gemeentelijk Archief Destelbergen
- 4 DHRG - HRA-E/N Arch. Evere, dossiernummer 354698
- 5 Corvilain M. (), L'Histoire des Régiments de Carabiniers et des Bataillons de Carabiniers Cyclistes, Koninklijk Legermuseum Brussel, Au-9281
- 6 Fotoverzameling Koninklijk Legermuseum, Brussel
- 7 Le 3eme Régiment de Carabiniers pendant la Campagne 1914 - 1918, Koninklijk Legermuseum Brussel,
- 8 La Belgique et la Guerre III, Les opérations militaires, Koninklijk Legermuseum Brussel
- 9 Fiche Dienst Oorlogsgraven (<http://files.warveterans.be/pdf/A14/6516.PDF> - geraadpleegd op 10 april 2017)
- 10 Burgerlijke Stand Heusden, Overlijdensakte 1924/18, Gemeentelijk Archief Destelbergen
- 11 Verzameling van de heer Gaston Raman, Heusden (Destelbergen)